

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Bože, dej mi pokojné srdce, abych přijímal to,
co změnit nemohu, odvahu k tomu, abych změnil to,
co změnit mohu, a moudrost,
abych tyto věci mohl rozeznat.“*

Reinhold Niebuhr

Úvodní slovo

Nejsnáž se člověku píše úvodník tenkrát, když v něm může děkovat. A já mám mnoho důvodů:

Děkuji za všechnu pomoc při přípravě oslavy letošních Vánoc, děkuji všem, kdo přispěli do balíčků Charity, děkuji všem zpěvákům a muzikantům, ministrantům i kostelníkům, uklízejícím i zdobícím kostel, malým i velkým.

Také děkuji těm, kteří šli pomoci nakládat na vagony při sběru šatstva pro Charitu,

a děkuji všem tříkrálovým koledníkům při letošní sbírce.

Děkuji za vaši každou starost o farnost, za modlitbu i za oběti, děkuji i za vaše příspěvky hmotné při sbírkách i jednotlivě.

A děkuji i všem, na které jsem nevzpomněl na tomto místě, ale bez kterých by bylo toho dobrého v loňském roce málo.

Ať nás všechny i v tomto roce provází Boží požehnání!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **První zkouška na velikonoční zpívání chrámového sboru bude ve čtvrtek 3. února v 19.30 hod. v sakristii.** Srdečně zveme všechny zájemce.

• **Přihlášky do kněžského semináře** nechť ti svobodní mladí muži, mající maturitu a cítící se být Bohem povoláni do jeho služby, odevzdají do konce března 2005 na brněnské biskupství. Zároveň prosíme všechny o modlitbu za nová kněžská a řeholní povolání.

• **Římskokatolická farnost Brno-Lesná** byla rozhodnutím brněnského biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrle zřízena ke dni 1. 1. 2005 vyčleněním z farností Brno-Královo Pole, Brno-Husovice a Brno-Obřany. Sídlo farnosti je Nezvalova 13, 638 00 Brno. Duchovním správcem farnosti byl ustanoven P. Josef Prchal SI.

• **Farní rada** se setkala v pátek 17. 12. 2004 a zabývala se mimo jiné těmito otázkami:

- aktuální finanční situace farnosti (předloženo vyúčtování výstavby kanalizační přípojky, všechny faktury splaceny, dluh činí 600.000 Kč)
- zamýšlené další kroky v opravách kostela (budou zváženy dvě varianty – dokončení rekonstrukce sakristie nebo oprava varhan, nutno nejprve získat

předběžné finanční rozvahy pro obě akce)

- personální otázky (zaměstnání kostelníka na plný pracovní úvazek, možnost získání dalšího varhaníka, event. vypsání grantu pro studium na varhanní škole)
- změna pořadu bohoslužeb (od července 2005 uvažováno předběžně o zrušení mše svaté v neděli v 6.00 a o sloučení dvou ranních mší ve všední den do jedné, členové farní rady nechť prodiskutují ve svém okolí nejvhodnější dobu začátku)
- návrhy na akce v tomto roce v souvislosti s vyhlášením roku farnosti

Na pomoc Charitě . . .

Snad každý návštěvník některého z brněnských kostelů slyšel o sběru šatstva a jiných potřebných věcí pro Charitu, který se koná jednou za měsíc v pátek a v sobotu do vagonu na Hlavním nádraží. I u nás doma se občas maminka zhrozí nad přetékajícími skříněmi, kde se skrývá spousta triček, na jejichž existenci jsem už dávno zapomněla, a kalhoty, kvůli kterým odmítám držet krutou dietu, a tak se snažíme pěkné a nositelné věci předat dalším, kteří je ještě využijí.

Daleko větší tajemství je však to, kteří pracovití a ochotní lidé za celou akci stojí. Za všechny bych ráda jmenovala paní Halámkovou a paní Keprtovou ze

Starého Brna, které si před lety celou akci vymyslely prostě proto, aby mohly pomáhat. A tak každý měsíc, v mrazu i prázdninových vedrech, tráví dva dny taháním těžkých pytlů a krabic. Naštěstí se vždy najde dost pomocníků a v prosinci to byli, i díky panu faráři p. Vrbackému, mladí lidé z naší farnosti.

Po písence a dobrém obědě se blížím k nádraží, abych našla starý vagon na šestém nástupišti . . . a víc vlastně nevím. Naštěstí na mě mává už z dálky Bob a než se naději, jsem obrána o batoh i bundu a milá starší paní mě zaučuje do práce. Je to jednoduché, bedny s oblečením dávat na hromadu, tašky a pytle házet dozadu, kde je skládá Hyňál (a časem se stane oblíbeným živým terčem). Vše ostatní předávat přímo do rukou paní Halámkové. Vypadá to na docela proflákané a prokecané odpoledne . . . ale ouha . . . najednou přijíždí jedna dodávka za druhou, lidé se trousí ze všech stran a my se s Ještěrkou, Bobem a Želvou nestačíme ohánět. Vagon se rychle plní a naše pracovní nasazení je odměněno spoustou čokolády. Odpoledne dochází ke střídání stráží, a tak si svou sílu zkouší také Honza, David, Monika a Jarmilka. Občas je někdo „omylem“ zavalen hroudou oblečení, někteří občasné volné chvílky využívají k vyhazování nebohých dívek z vagonu, ale hlavně všichni pomáhají až do setmění. Nakonec jsou druhý den odbaveny tři plné vagony a akce je pro tento měsíc zdárně u konce.

Pro pořadatele toho všeho však práce nekončí nikdy a už nyní se rozdávaly

pozvánky na další půlrok dopředu. Jejich nasazení a píle mě zaujala a taky trochu zahanbila, protože jsem na vlastní oči viděla, že není nic nemožné a stačí jen chtít, aby člověk zrealizoval své plány. V každém věku.

A tak nakonec patří můj velký dík všem, kteří nezištně pomáhají lidem kolem sebe, věnují jim svůj čas či peníze. A pro všechny mladé z naší farnosti upozornění, že jsme tímto počinem získali oficiální termín, kdy se spoléhá na naši pomoc při nakládání oblečení pro Charitu. Jedná se opět o prosinec, ale každá pomocná ruka je vítána každý měsíc. Kontakt najdete na pozvánkách i na nástěnce v kostele.

Veverka

Přečetli jsme za vás. . .

*. . . tentokrát z knihy „Blažení“
Františka Novotného*

Vyznavačům zlatého telete
Za peníze si můžete koupit
Dům ale ne domov
Postel ale ne spánek
Hodiny ale ne čas
Knihu ale ne vzdělání
Léky ale ne zdraví
Krev ale ne život
Sex ale ne lásku
Mlčení ale ne souhlas
Lež ale ne pravdu

Předvánoční úklid kostela

Mnozí z nás si jako snad každoročně trénovali celý advent svaly a zručnost, aby byli přichystáni na tradiční předvánoční úklid kostela. S napětím vyčkávali, kdy bude vyhlášen, leč nestalo se tak k všeobecnému údivu – a to zásluhou zdatných a výjimečných kostelníků. Ti zvládli celý kostel vysmýčit, naleštit a „vypiglovat“ sami! Nikde nezanechali ani smítko pro úkliduchtivé laiky a nezbývá, než vyjádřit jim svůj obdiv, případně předat čestný řád ministerstva úklidu. Jejich píle si rozhodně ocenění zaslouží.

Jarka C.

Náááá rozloučenííí, mýýý póóóotěšenííí. . .

Drahé a milé sestry a bratři.

Je to už dlouho, co kostel-ničím u svatého Tomáše, v nejlepší farnosti ve střední Evropě. Leč přiblížil se čas a má služba zde se nezadržitelně řítí ke konci. Ačkoli je to pro mě těžké loučení, vždyť mi s vámi bylo moc příjemně, vyrážím teď vstříc světlým zítřkům. Čeká mě hledání zaměstnání a pak již normální život normálního smrtelníka. Trochu mě mrzí, že už vám nikdy nebudu v neděli v 5:30 otvírat kostel, ale třeba se

ještě budeme vídat. Když se za mě budete dost modlit. . .

Za dobu mé služby se v mém životě mnoho změnilo. Seznámil jsem se se spoustou lidí a mohl se dostat do míst, kam noha obyčejného smrtelníka vkročí jen ve dnech otevřených dveří. Ometal jsem kulturní památky nedozírné ceny a uklízel i jiné, méně příjemné věci. Mohl jsem být každý den na mši, mohl jsem mnoha lidem posloužit, alespoň drobnostmi, mohl jsem držet berlu a mitru otce biskupa, vidět opravdového krále, no je toho spousta.

Nicméně konec je tu, ale není to žádné uplakané loučení. Odcházím spokojen a doufám, že má služba byla alespoň malým přínosem pro naše farní společenství a že nejste rádi, že odcházím. Těší mě, že kostel přenechávám v rukách svého kolegy Josefa „Boba“ Zelinky (buďte na něj hodní, prosím) a také to, že možná budu moci docházet do našeho kostela i nadále. Bydlet sice budu v Adamově (a ani zde mě svatotomská farnost neopustí, farářem je tam totiž o. Kaňa), ale snad mi práce umožní sem ještě alespoň na mše docházet. Kam jinam taky, že. . . Pravda, zaměstnání ještě nemám, ale třeba se to povede a nějaké vhodné najdu. . . Navíc zůstávám napojen na naši farnost přes společenství komunity Emmanuel, a tak věřím, že se budeme často vídat.

Rád bych tedy poděkoval vám, milé sestry a bratři, že jste mou službu přijímali. Že jsem mohl mezi vámi působit bez zloby a nepříjemností, naopak, vždy ve velmi příjemném prostředí a vztazích.

Děkuji všem, kteří se na mě nemračí, když je vyháním z kostela. Děkuji úklidové četě, která pravidelně pečlivě uklízí náš kostel každé pondělí. Děkuji všem, kteří docházejí na naše brigády před svátky. Děkuji otci Josefu Šikovi, vždy mě dokázal povzbudit a vést na lepší cestu. Děkuji o. Petru Hoškovi za vstřícnost. Děkuji velmi otci Petru Vrbackému za jeho ochotu usnadnit mi někdy unavující službu a za mnoho dalšího, co ani nebudu vypisovat, on to nemá rád. Děkuji vám všem.

Váš bývalý kostelník Luděk J. P.

Byli jsme na farním plese

Sedíme doma v křesle a popíjíme svařené víno. Je neděle nad ránem. Rozmrzáme po *romantické* procházce z BIGY domů a necháváme v sobě doznít milou atmosféru farního plesu.

Ani letos se nám nepoštěstilo, že bychom stihli úvodní polonézu a proslov pana faráře. Dle slov mé ženy totiž Popelka na ples přichází vždy poslední. Službu v šatně tradičně vykonával Gert & spol. Já osobně ho podezřívám, že si tuto službu bere jako ospravedlňující výmluvu, kvůli které přece nemůže tancovat. Kdyby totiž mohl, tak by zároveň také musel. Hodí se jistě vyslovit dík všem, kteří se na přípravě plesu jakkoli podíleli, ať již to byli organizátor plesu, moderátoři, zmínění šatnáři, prodavači lístků, organizátoři tomboly, akteři různých předtančení, v neposlední řadě

AJ kapela a mnozí další, bez nichž by to prostě neklaplo. Na plese panovala velice radostná, skoro až rodinná atmosféra. Nebyl problém zmeškat oblíbenou sérii tanců pro samou konverzaci se známými. Mnohé páry byly poprvé spatřeny na parketu teprve až kolem jedenácté . . .

Během mrazivé procházky k domovu mi bezděky blesklo hlavou: „Bože, díky za naši farnost. To společenství lidí, ke kterému smím patřit, je pro mě fakt úžasným darem.“

a.z.

Pod svícnem bývá tma

postřeh ze života redakce!

Je advent a člověk má v sobě jakési nutkání vyplnit předvánoční čas nejen sháněním dárků, pečením cukroví a úklidem. Příjemnou náplní dlouhých zimních večerů může být i nějaká kulturní akce – například návštěva adventního koncertu. Když ale začnete shánět vstupenky v průběhu prosince, je už obvykle pozdě. V opačném případě si při pohledu na cenu lístků uvědomíte, proč jsou ještě stále v prodeji.

No ale když už běháte po předprodejích celý měsíc a pořád nemůžete na nic narazit, začnete být mírně nervózní. Naštěstí jsme si vzpomněli na poslední číslo Tomáška. V něm nám (=členům redakce) při jeho přípravě pod rukama prošla informace o adventních koncertech na Petrově. A tak

jsme se rozhodli, že jeden z nich navštívíme:

Je 4. neděle adventní večer a samozřejmě jako vždy nestíháme, složitě parkujeme, do kopce ke katedrále svorně funíme – navlečení do obleku, kabátu. Jenže ouha – u katedrály stojí podezřele málo aut, orchestr nejenže neladí, ale nehraje ani ten nejtíšší nástroj. Prostě ticho a prázdno. Na nástěnce v katedrále zjišťujeme, že poslední adventní koncert začíná sice v 17 hod., ale ne v neděli, nýbrž v sobotu. Tedy VČERA! Společně se zasmějeme sami sobě, jak jsme to pěkně vymňoukli, na chvíli usedáme k modlitbě a poté se vydáme na procházku předvánočním večerním Brnem.

Doma jsme se přesvědčili, že nás neoklamal Tomášek, ale naše chabá paměť. . . Zkrátka, je dobré číst Tomáška pozorně. Někdy nám mohou uniknout docela zajímavé informace!

M. a D. Svobodovi

Z Farní charity

Bratři a sestry!

Rok 2004 je už minulostí, přesto se ještě ohlédneme a předložíme vám ve stručnosti malý přehled o naší činnosti.

Farní charita pracuje už 12. rok. Po nesmělých začátcích v roce 1993 se počet dobrovolníků i rozsah naší práce rozrostl.

Mnoho klientů nám předávala Pečovatelská služba OCH Brno, která v té době neměla dostatek pracovníků k zajištění požadovaných služeb. Tehdy nám účinně pomáhala řada vysokoškoláků. Ti ale po ukončení studia odešli většinou mimo Brno. A další se už nehlásili. Nyní už pečovatelská služba Oblastní charity nepotřebuje naši pomoc, je schopna žádané služby zajistit za úhradu svými placenými zaměstnanci. Nás, pracovníků farní charity, s postupem věku a let ubývá a i počet našich klientů – většinou starých a nemocných lidí – se zmenšuje. Za roky naší služby už mnoho z nich odešlo na věčnost.

V roce 2004 nás dobrovolných pracovníků pracovníků farní charity u sv. Tomáše bylo 13. Z toho počtu 3 v průběhu roku vážně onemocněli a už nemůžeme počítat s jejich pomocí.

V minulém roce jsme navštěvovali a pomáhali třinácti klientům a klientkám, dvě z nich (v dubnu, resp. prosinci) zemřely.

Navzdory těmto skutečnostem bezplatná služba našim nemocným a řada dalších činností pokračuje.

FINANČNÍ DARY A JEJICH POUŽITÍ

Děkujeme vám za finanční příspěvky, které nám dáváte do charitativní pokladničky vzadu v kostele. Některé dary byly vloženy s udáním účelu a přání dárců jsme plně respektovali. V uplynulém roce jste takto našim prostřednictvím přispěli na tyto účely:

projekty OCH Brno	
· EFFETA	9.000,–
· Domov sv. Markéty	2.017,50
· Domov pokojného stáří Kamenná	4.000,–
· Chráněné bydlení Gorkého ul.	13.000,–
· Denní centrum pro bezdomovce	4.000,–
Sdružení pěst. rodin – – Dům na půli cesty	10.000,–
Příspěvek na adopci na dálku v Indii	1.000,–

Částky pro jednotlivé projekty Oblastní charity byly stanoveny po konzultacích s vedením OCH podle naléhavosti. Děkujeme vám za vaši štědrost i důvěru.

SBĚR ŠATSTVA PRO CHARITU

Tuto velmi záslužnou aktivitu organizuje a zajišťuje Farní charita Staré Brno. My pomáháme při propagaci a zajišťování výpomoci při nakládání do vagonů.

SBĚR POUŽITÝCH ZNÁMEK

Zajišťujeme jejich zpracování k jejich využití pro podporu misí. Pokud najdeme v krabici na známky optické brýle vámi darované, v nejbližším termínu je předáme hlavní organizátorce sběru pro charitu paní Keprtové z FCH Staré Brno.

ADOPCE NA DÁLKU

Adopci na dálku organizuje Arcidiecézní charita Praha. Tato její činnost se úspěšně rozvíjí a v současné době je možné

jejím prostřednictvím adoptovat děti z Indie, Litvy, Běloruska a Ugandy. Pokud přemýšlíte o vaší účasti na tomto vpravdě charitativním projektu, rádi vám předáme kontakty na ADCH Praha a sdělíme vám naše vlastní zkušenosti s adopcí na dálku.

VÁNOČNÍ NADÍLKY OSAMĚLÝM SENIORŮM

Díky vaší štědré pomoci jsme mohli i tentokrát připravit vánoční nadílku. Jsme vám velice vděční za vše, co jste nám, naši milí spolufarníci, přinesli. Vždy znovu obdivujeme bohatství druhů cukroví a jejich krásné provedení. I tentokrát jsme našli mezi tím vším umně zdobené andílky a zvonečky. Děkujeme, že jste pamatovali i na diabetiky. Stejně naše velké díky za všechno ovoce a ořechy i za finanční příspěvky.

Z vašich darů jsme připravili 32 nadílek pro konkrétní osoby a navíc jste ještě pomohli zpestřit a obohatit vánoční stůl obyvatelkám Domova pokojného stáří na Kamenné ulici, dále dětem z Domova sv. Markéty i klientům Denního centra pro bezdomovce. Znova vřelé díky, díky vám všem.

Závěrem vám děkujeme za vaši důvěru, spolupráci a podporu, ať hmotnou či duchovní, a prosíme vás, abyste nám pomáhali i letos jako doposud.

Dobrovolníci farní charity

Tomášek v novém kabátě

„...jde o to být hrdý na to, s jakým málem vystačíme, ne se chlubit tím, jak moc plýtváme...“

Erazim Kohák

Milí spolufarníci,

pojem ekologie, šetrné hospodaření a recyklace je asi každému znám. Mnohý si řekne: stát by měl přece něco dělat pro zachování přírody.

A proc zrovna stát? Přece každý z nás je jeho součástí, každý z nás s tím může něco udělat.

A tak se Vám dnes do ruky dostává číslo Tomáška – obsah i forma je stejná, jde opravdu jen o podklad. Je vytištěn na recyklovaném papíře, tj. takovém, jež byl vyroben z velké části z papíru, který už jednou někdo držel v ruce, použil a dal do speciálního kontejneru. Jako by se nic nezměnilo, Tomáška si odneseme k nedělnímu obědu, přečteme a v pondělí už jde z domu. Ale tam někde u celulozky v českém pohraničí se to změní, možná že díky nám bude stát pár stromů déle.

Rom Kostřica

Slovo nemocným

„Ve světě budete mít trápení, ale důvěřujte, já jsem přemohl svět.“

Jan 16,33

Když je člověk nemocný, snaží se poznat lidi, kteří jsou podobně jako on postižení, a spolu s nimi o svých problémech mluvit a hledat řešení, které by vedlo k uzdravení. Často však takové hledání zavádí člověka na cesty, které nejsou správné a které mu žádnou pomoc nepřinesou. Často může být jeho nemoc zneužita nesvědomitým člověkem, který se chce obohatit na úkor nemocného.

Když budeme mít skutečný zájem a snahu, podaří se nám v životopisech světců i v životě současných lidí nacházet pro sebe vzory, které nám ukáží, jak máme jednat, aby bylo naše jednání správné a aby nám pomáhalo překonat současné těžkosti. V životě lidí v minulosti i v současnosti jsou často situace, které jsou podobné těm, které my právě prožíváme, a na jednání těch lidí vidíme, jak asi máme jednat my, aby i naše jednání bylo správné a nám prospěšné.

Na většině lidí, kteří byli vystaveni velkému utrpení, vidíme, že to byli lidé trpěliví a naplnění důvěrou v Boží působení v jejich životě. Oni nepochybovali o Božím vlivu na svůj život, ani když se všechno zdálo být zcela beznadějně. Tato důvěra jim pomáhala překonat všechny těžkosti. Při tom však využívali všech možností,

kteří měli, aby pro sebe a pro vyřešení své situace udělali všechno, co bylo možné udělat a co udělat měli.

Svojí vyrovnaností, klidem a důvěrou v Boha ovlivnili tito lidé nejen svůj vlastní život, ale přispěli mnoha lidem kolem sebe, aby byli schopní se vyrovnávat s těžkými situacemi, které je potkaly. Podobně máme jednat i my. Naše těžkosti se nemusí týkat jen našeho tělesného zdraví, ale někdy to mohou být problémy existenční nebo problémy způsobené chováním lidí kolem nás. Nezáleží na druhu těžkostí, které máme, protože všechny nám působí bolest a připravují nás o spokojenost a radost ze života. Ve všech máme podle svých sil a možností udělat všechno, co jsme schopní udělat, využít všechny možnosti a příležitosti, které máme. Když jsme udělali všechno, co bylo v našich silách, můžeme s důvěrou spoléhat na Boží pomoc a mít jistotu, že se jistě nezklameme.

o. Josef Šik

Farní fotbalová liga

2004/2005

V městě Brně probíhá (kam až má ministrantská paměť sahá) tradiční farní fotbalová liga. Této soutěže se účastní každý rok různé množství týmů. Většina z nich stabilně, plus nováčci, případně minus odpadlíci. Každý z týmu reprezentuje buď jednu farnost z Brna, nebo je to tým

složený z lidí, kteří mají zájem o fotbal, ať už se jedná např. o skauty nebo o sportovce, kteří se o této soutěži dozvěděli a rozhodli se přidat.

Tradice týmu sv. Tomáše se píše roky a tým postupně prošel generační obměnou. Nyní má náš tým za sebou poměrně úspěšné Podzimní kolo tohoto ročníku. Proto chci informovat farnost, po dlouhé době, o našich výsledcích a upozornit na jednu ze sportovních aktivit, která v naší farnosti probíhá.

TABULKA FARNÍ LIGY 2004/2005

SKUPINA A

1. Petrov	6	4	4	0	13 : 5	14
2. Oltec	6	3	2	1	8 : 4	11
3. Tomášek	6	3	1	2	22 : 10	10
4. Bystrc	6	3	1	2	13 : 7	10
5. Křenová	6	3	0	3	11 : 10	9
6. Slovani	6	2	1	3	16 : 16	7
7. Junák	6	2	1	7	13 : 15	7
8. Augustin	6	1	3	2	8 : 11	6
9. Minorité	6	0	1	5	12 : 38	1

SKUPINA B

1. Kr. Pole	5	4	1	0	21 : 5	13
2. Řečkovice	5	4	0	1	22 : 4	12
3. Židenice	5	3	2	0	17 : 7	11
4. Husovice	5	3	1	1	11 : 7	10
5. Michal	5	2	2	1	8 : 5	8
6. Zábrdovice	5	0	1	4	5 : 20	1
7. Rebel	5	0	1	4	5 : 24	1
8. Nepomuk	5	0	0	5	3 : 20	0

Teď již blíže k letošnímu ligovému ročníku. Počet týmů na počátku tohoto ligového ročníku byl 17. Týmy byli rozděleny do dvou skupin. Skupina A obsahuje 9 týmů, skupina B 8 týmů. Ve skupině se hraje systémem každý s každým. Z obou skupiny následně postoupí první 4 týmy do finálové skupiny a zbytek do skupiny o udržení.

Tým sv. Tomáše byl vylosován do skupiny A. (Další týmy sk. A, pořadí, počet bodů a skóre viz tabulka). Nutno poznamenat, že naše skupina je tvořena, snad až s výjimkou Minoritů, jež jsou letos nováčky, velmi silnými a stabilními týmy. Proto je naše skupina nesmírně vyrovnaná a dosud proběhlé zápasy a jejich výsledky o tom svědčily.

Náš vstup do soutěže nebyl zrovna ideální, i přes velmi dobrý herní projev jsme prohráli první dva zápasy, a to s Bystrci a Oltecem shodně 2:1. Prohry mrzí o to víc, že náš tým pokaždé sahal po vítězství a prohry byly zapříčiněny smůlou v koncovce a z toho plynoucího nevyužití šancí. Poté však došlo ke zvratu a naše kvalitní hra došla i gólového vyjádření. Porazili jsme Augustiny 3:0, remízovali se Slovany 4:4, porazili Junáky 2:1 a v posledním zápase podzimu Minority 11:1, tím jsme se dostali na prozatím 3. místo ve skupině, které nám zajišťuje postup do finálové skupiny. V Jarním kole ligy nás čekají ještě dva zápasy ve sk. A, a to s Křenovou A a s Petrovem. Pokusíme se navázat na úspěchy z druhé poloviny Podzimního kola, vyhrát oba zmíněné zápasy a vylepšit

tím naši pozici ve skupině a potvrdit jistotu postupu do Finálové skupiny. Naše případné ambice ve Finálové skupině se budou pohybovat ve snaze o co nejlepší výsledek, ale to bych zatím předbíhal.

Pokusím se vás důsledně informovat o termínech, časech a místech zápasů jarní části Farní ligy, abyste, pokud budete mít zájemi, mohli přijít shlédnout některá naše utkání a případně i fandit!

Daleko podrobnější informace můžete najít na internetové adrese www.webpark.cz/ffl

Za hráče sv. Tomáše

L.V.

Povídáníčko

Přišel měsíc leden, který po blátivém prosinci svým jménem sliboval třeskuté mrazy a nápravu zimní reputace. Unavená příroda se převalovala z boku na bok, všude ji jakoby jarně šimralo, ale ještě byl čas spánku. Nejráději by se zachumlala do sněhové peřiny, jenže kde ji vzít? S takovou ani nové jaro za mnoho stát nebude, když je Zima nepořádná.

Příroda rozespale zívala a pobízela Zimu: „Pospěš si se sněhovou přikrývkou, ať se pořádně vyspím.“

Zima ledabyla mávla rukou a znechuceně řekla: „Nevymýšlej zastaralé hlouposti. Se sněhovou peřinou je konec, zbytečně bych si kazila postavu nějakým sněžením. Mám své touhy a přání a hodlám si je splnit bez ohledu na to, zda se ti to líbí nebo ne. A nezdržuj, právě si jdu vybírat nejnovější model supersaní se značkovou zvonkohrou.“

Příroda povzdychla a opět se snažila usnout. Děti zklamaně vyhlížely sních a sáně i boby neklidně ržály ve sklepě. Vladař Rok se na to již nemohl dívat. Zastavil Zimu na její cestě za sáněmi a přikázal: „Dej se pěkně do díla, letos jenom zahálíš.“

„Nechci svůj čas promarnit nějakým hloupým sněžením, chci si ho pořádně užít,“ vykřikovala nasupená Zima, ale Rok na ni nic nedal. „Starodávny řád tu nebyl jen tak pro nic za nic! Aby všechno fungovalo jak má, musíš ty, Zimo, zimou tak

jako Léto musí zůstat opravdovým létem. Běž a naprav, co jsi promeškala,“ poručil.

Zima se ještě malounko zamračila, ale pak poslechla a šla vypustit pořádný mráz. Za chvíli se na zem snášely překrásné sněhové vločky.

Jarka C.

PŘÍBĚH

Honzík vztekle nakopl kamínek. Silnice je mokrá, plná šterku, jen v příkopech se občas zabělá zbytek sněhu. Tohle není žádná zima! Co z toho, že pod stromečkem byly nové běžky, když ani u nich na vysočině není sních! Honzík, ještě plný zloby, odemyká dveře a vchází domů. Hned na prahu cítí zvláštní napětí. Pak z kuchyně vykoukne maminka s podivně zamženými očima a za ruku se jí drží malá Jitka. „Co se stalo?“ vyhrkne Honzík s úzkostí. „Něco s tátou?“ Ale maminka jen zavrtí hlavou: „Ne, neboj se. Ale...“ máma zaváhá, „pusť si televizi, za chvíli budou Události. Jsi už velký kluk.“ Z toho je Honzík úplně zmatený. Maminka mu nejenže dovolí koukat na zprávy, ale přímo mu to doporučuje. Honza už ničemu nerozumí. S tatínkem je všechno v pořádku, tak co? Váhavě zapne televizi. Posadí se a dobře, že si sedl. Vidí zničené domy, kamera zabírá i mrtvá těla, přibližuje nekonečné zoufalství. Čísla, která slyší, se Honzíkovi zdají neuvěřitelná. O život přicházejí děti, tolik dětí, kluci stejně staří jako on. Honzík

má sucho v puse, stažený krk a chce se mu brečet. Reportáž končí výzvou o pomoc. Další zprávy se Honzíkovi zdají zbytečné, nedůležité. Vypíná televizi a jde za maminkou do kuchyně. „Mám něco našetřeného a třeba bychom mohli prodat ty běžky,“ říká a sám se lekne, jak chraptivě zní jeho hlas. Maminka se k němu obrátí a v uplakaných očích má světélko radosti. „Tatínek už vyzvedl peníze. Pošleme, kolik můžeme. A určitě se za všechny ty lidi pomodlíme společně s tátou a s Jituškou.“ Malá sestřička horlivě kývá hlavou. Honzík také přikývne. To, že není sníh, mu najednou připadá hrozně malicherné. Ještě před půlhodinkou se vztekal, a teď? Jeho svět udělal kotrmelec a Honzík v tu chvíli cítí, že je tu proto, aby pomáhal. Třeba maličkostmi. „Mami, já dneska po večeři umyju nádobí, jo?“

– mv –

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

dneska mám pro vás velice jednoduchý úkol. V těchto větách jsou skryta jména apoštolů. Dokážete je najít? Aby to nebylo zase tak snadné, občas se do jména zamíchá háček či čárka, která tam nepatří.

- *Motor divně klepe, třese se a asi už nikam nedojedeme.*
- *Hostovi nabídni jenom čaj a k ubytování at'si najde hotel.*
- *Hoši, Monika s námi nepojede, nepustí ji rodiče.*
- *Jen si hezky dopřej a neupejpej se.*
- *Když budeš jíst jenom soju, daleko se nedostaneš.*
- *Ta látka nepůjde narovnat a na eleganci ti to taky zrovna nepřidá.*
- *Jestliže ji dáš tomu holobrádkovi, nechod'si za mnou stěžovat.*
- *Nechci vás zklamat – ouška má šedivá jako nějaký osel.*
- *Teto, máš na půdě taky nějaké staré převleky?*
- *On dře jako kůň a stejně mu to není nic platné.*
- *Milá Sofi, líp ti bude v Brně.*

Scampi